

РЕШЕНИЕ

№ 4972

гр. София, 02.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 12-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЯНА ЦВ. ДИМИТРОВА

при участието на секретаря ХЕЛИЯ СЛ. СИМЕОНОВА
като разглежда докладваното от ЯНА ЦВ. ДИМИТРОВА Административно наказателно дело № 20231110206097 по описа за 2023 година

Производството е по реда на раздел V от ЗАНН.

Образувано е по жалба от И. Н. Н. с ЕГН ***** и адрес в гр. София, ул. "Тунджа" № 53, ет. 4, ап. 9 срещу Наказателно постановление N НП-42 от 27.03.2023г., издадено от председателя на КПКОНПИ(сегашно име КОНПИ), с което на жалбоподателя е наложено административно наказание на основание чл. 173, ал. 1 и чл. 177, ал. 1 от ЗПКОНПИ(отменен) - "глоба" в размер на 1600 лева за нарушение по чл. 38, ал. 1, т. 4, вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ(отменен).

В съдебно заседание жалбоподателят редовно уведомен не се явява.

Представява се от адв. Б. с пълномощно по делото. В хода на съдебните прения, последният от името на доверителя си иска отмяна на наказателното постановление по аргументи, изложени в жалбата.

В последната се претендират нарушения на материалния и процесуалния закон.

Твърди се липса на извършено нарушение.

Обосновава се незаконосъобразна индивидуализация на наказанието по размер.

В съдебно заседание административнонаказваният, редовно уведомен не се явява. Представява се от юрисконсулт Вуков с пълномощно по делото.

В хода на съдебните прения, последният от името на доверителя си изразява мнение за неоснователност на жалбата.

Сочи , че издаденото НП е правилно и законосъобразно и като такава, следва да бъде потвърдено и твърди , че представените от жалбоподателя доказателства нямат отношение към издаденото НП.

Претендира юрисконсултско възнаграждение.

От събраните гласни и писмени доказателства съдът прие за установена следната фактическа обстановка:

Жалбата на И. Н. Н. с ЕГН ***** срещу Наказателно постановление N НП-42 от 27.03.2023г., издадено от председателя на КПКОНПИ, е подадена в законоустановения срок и от лице, което има право на жалба поради, което е допустима.

Разгледана по същество е частично основателна.

На 30.08.2022 г. в дирекция „Публичен регистър” на КПКОНПИ е направена проверка на получените и вписаните в регистрационните дневници декларации за имущество и интереси на лицата, които са задължени съгласно ЗПКОНПИ(отменен) да подават декларации за имущество и интереси в едномесечен срок от изтичането на една година след подаване на декларацията по чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗПКОНПИ(отменен).

При проверката е установено, че И. Н. Песторов не е подал в законоустановения срок декларация за имущество и интереси съгласно чл. 38, ал. 1, т. 4 във връзка с чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ(отменен).

Видно от писмо вх.№ ЦУ-01 -10106/28.05.2021 г. от министъра на регионалното развитие и благоустройството, КПКОНПИ е информирана, че съгласно Заповед № РД-02-16-733/18.05.2021 г. е прекратено трудовото правоотношение на И. Н. Н. - началник на ДНСК,

И. Н. Н. е подал на 11.06.2021г. в срока по чл. 38, ал. 1, т. 3 декларация по чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ(отм.).

Контролният орган е квалифицирал нарушението по чл. 38, ал. 1, т. 4 от ЗПКОНПИ(отм.).

АУАН бил връчен на И. Н., който го подписал и посочил, че ще депозира възражения.

Такива постъпили в законоустановения срок.

Като намерил възраженията за неоснователни и въз основа на посочения АУАН на 27.03.2023г. председателят на КПКОНПИ издал Наказателно постановление N НП-42 от 27.03.2023г., с което на жалбоподателя е наложено административно наказание на основание чл. 173, ал. 1 и чл. 177, ал. 1 от ЗПКОНПИ(отм.) - "глоба" в размер на 1600 лева за нарушение по чл. 38, ал. 1, т. 4, вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ(отм.).

От така изложената и приета фактическа обстановка, за да постанови Решението си съдът следва да обсъди наличието на административно нарушение, доказателствата относно субекта на административното нарушение, административното наказание и реда, по който

то е наложено.

Процедурата по установяването на административно нарушение, издаването на наказателно постановление и неговото обжалване е уредена в ЗАНН. За неуредените в посочения нормативен акт случаи, чл. 84 от ЗАНН, препраща към субсидиарно приложение на разпоредбите на НПК.

В производството по обжалване на наказателно постановление, административно-наказващия орган е този, който поддържа административно-наказателното обвинение, съответно тежестта на доказване е за него.

Отразените в Акт за установяване на административно нарушение фактически констатации нямат доказателствена стойност по презумпция.

Същите не се считат за установени, до доказване на противното, със способите за събиране на доказателствата в наказателния процес.

В настоящия случай съдът счита, че в хода на съдебното производство се събраха достатъчно доказателства, за това, че констатираното с атакуваното Наказателно постановление административно нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 4, вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ(отм.) е било извършено.

От представените писмени доказателства се установява, че със Заповед № РД-02-16-733 от 18.05.2021г. на министъра на регионалното развитие и благоустройството е прекратено трудовото правоотношение с жалбоподателя като началник на ДНСК(л.66 от делото).

На 11.06.2021г. в КПКОНПИ е постъпила декларация за имущество и интереси от Н., подадена на основание чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗПКОНПИ(отм.).

Разпоредбата на чл. 38, ал. 1, т. 4 от ЗПКОНПИ(отм.) задължава лицата, заемащи висши публични длъжности да подават Декларация за имущество в едномесечен срок от изтичането на една година след подаване на декларацията по т. 3.

В случая е установено, че декларацията по т. 3 е подадена от жалбоподателя на 11.06.2021г.(л.66 и сл.) и до 11.07.2022г. в КПКОНПИ не е подадена декларация по за имущество при условията на чл. 38, ал. 1, т. 4 от ЗПКОНПИ(отм.).

Съдът намира, че по безспорен начин е установен и субекта на нарушението.

Съгласно чл. 6, ал. 1, т. 23 от ЗПКОНПИ(отм.) лица, заемащи висши публични длъжности по смисъла на този закон, са ръководителите на областните дирекции по безопасност на храните, на регионалните здравни инспекции, на Дирекцията за национален строителен контрол и на нейните регионални дирекции, на Държавен фонд "Земеделие" и на неговите областни дирекции, на областните отдели "Автомобилна администрация", на Националния институт за недвижимо културно наследство и на териториалните му звена, на Главна дирекция "Изпълнение на наказанията", неговите заместници и ръководителите на териториалните й служби, на Главна дирекция "Охрана", неговият заместник и директорите на областните дирекции, на регионалните инспекции по околната среда и водите, на

басейновите дирекции за управление на водите, на националните паркове, на предприятията за управление на дейностите по опазване на околната среда.

Както беше посочено , жалбоподателят е заемал длъжността "началник" на ДНСК, респективно е адресат на задълженията по чл. 35 и сл. от ЗПКОНПИ(отм.).

Без правно значение за състава на нарушението е какви длъжности е заемал жалбоподателя след прекратяване на трудовото му правоотношение като началник на ДНСК, тъй като тези обстоятелства нямат отношение към задълженията му по чл. 38 , ал. 1 , т. 4 от ЗПКОНПИ(отм.).

Съдът намира, че нарушението е извършено при наличието на изискуемия умишъл. Незнанието на закона не е извинително , а липсват обстоятелства, които да мотивират липса на вина.

Съдът намери , че АУАН и НП са съставени от компетентни длъжностни лица в кръга на правомощията им, като актовете имат необходимото съдържание и реквизити.

При индивидуализацията на административното наказание за извършеното нарушение, законодателят е предвидил в разпоредбата на чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ(отм.) налагане на "глоба" в размер от 1000 до 3 000 лева.

Съдът е длъжен да посочи и следното. След издаване на настоящето наказателно постановление на 27.03.2023г. е настъпила законодателна промяна , изразяваща се в следното: В ДВ, бр. 84 от 6.10.2023 г., в сила от 6.10.2023 г. е обнародван ЗАКОН за противодействие на корупцията(ЗПК) в чийто обхват попада дейността по деклариране и проверка на имуществото и интереси от лицата , заемащи висши публични длъжности.

С ПЗР на същия закон са отмени изцяло чл. 173 и чл. 30 до 107 от ЗПКОНПИ(отменен).

В същото време чл. 6, ал. 1, т. 23 от ЗПК е идентичен по съдържание с чл. 6, ал. 1, т. 23 от ЗПКОНПИ(отм.), чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПК е идентичен с чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ(отменен), чл. 38, ал. 1, т. 3 и т. 4 от ЗПК е с идентично на чл. 38, ал. 1, т. 3 и т. 4 от ЗПКОНПИ(отменен) съдържание, респективно не са налице основания за приложение на чл. 2, ал. 2 от НК .

В конкретния случай на И. Н. е наложена глоба в размер от 1600 лева. Наказващият орган е изложил мотиви защо не приема , че случая е маловажен, които съдът споделя изцяло, но липсват мотиви за определяне на размера на санкцията над минимално предвидения.

Съдът счита, че едни и същи обстоятелства не могат да бъдат взети предвид за да бъдат обосновани две отделни , различни и несвързани тези.

В конкретиката на настоящия случай, съдът не отчита наличието на отегчаващи отговорността обстоятелства. От друга страна, като смекчаващо отговорността обстоятелство следва да се отчете фактът, че в случая се касае за първо нарушение на жалбоподателя, а "съдебните саги" ,както ги е определил АНО са се случили не по вина на

жалбоподателя.

С оглед на това в конкретния случай съдът счита, че обжалваното НП е необосновано в санкционната си част, като предвид липсата на отегчаващи отговорността обстоятелства следва да се даде приоритет на индивидуалната превенция по смисъла на чл. 12 от ЗАНН, като целите на административното наказание могат да се постигнат и с налагане на минимално предвиденото в закона такова – глоба в размер на 1000 лева.

Намаляването на санкцията до минимално предвидения размер е съобразено както с характера на извършеното административно нарушение, така и с факта на липсата на извършени от жалбоподателя други административни нарушения. С оглед на това съдът счита, че наказателното постановление следва да бъде изменено в санкционната му част, като наложената глоба се намали от 1600 лв. на 1000 лв.

Тук е мястото да се посочи, че и по отношение на наложената санкция . липсва основание за приложение на чл. 2, ал. 2 от НК . С ПЗР на ЗПК е бил отменен чл. 173 ЗПКОНПИ(отменен), не е приета рапоредбата на чл. 115, ал. 1 от ЗПК, която е идентична по съдържание с чл. 173 ЗПКОНПИ(отменен) .

При този изход от делото и като намери, че наказателното постановление е правилно досежно нарушението, неговият субект и вината му, счита, че на АНО се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение, каквото искане е направено.

ВОДИМ от горното и на основание чл.63, ал.1, ал. 2, т. 4, ал. 7, т. 2 и чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН съдът,

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ N НП-42 от 27.03.2023г., издадено от председателя на КПКОНПИ(сегашна КОНПИ), с което на жалбоподателя е наложено административно наказание на основание чл. 173, ал. 1 и чл. 177, ал. 1 от ЗПКОНПИ(отм.) - "глоба" в размер на 1600 лева за нарушение по чл. 38, ал. 1, т. 4, вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ(отм.), като **НАМАЛЯВА** размера ѝ на 1000 лева и го **ПОТВЪРЖДА** в останалата му част.

ОСЪЖДА И. Н. Н. с ЕГН ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на КОМИСИЯ ЗА ПРОТИВОДЕЙСТВИЕ НА КОРУПЦИЯТА (предишно име КПКОНПИ) сумата в размер на 100 лева, представляваща разноски за юрисконсулт.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр. София на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____